

विविक्र

ते लोहेः कारयेन्मुद्रामवकृतितवङ्गताम् ।
 एषु खराः खूताः सौम्याः सार्शाः सौराः
 सुभोदयाः ।
 धाम्नेया यापकाः सर्वे सोमस्य्यामिदेवताः ।
 खराः षोडश विख्याताः सार्शास्ते पञ्चविंशतिः ।
 यापका दश ते कामधनधर्मप्रदायिनः ।
 साष्टं सवहस्रं संजय स्रष्टा तां जुहुयात्ततः ।
 तस्यां सन्यातयेकान्नी सर्पिषा पूर्वसंख्यया ।
 निःस्रियुः कुम्भे तां सुदामभिषेकोक्तवर्त्मना ।
 आवाञ्च पूजयेद्देवीसुपचारैर्विधानतः ।
 अभिविच्य विनीताय दद्यात्तां सुद्रिकां गुरुः ।
 इयं सुदा सुद्ररोगविषञ्चरविनाशिनी ।
 बालचौरवृगादिभ्यो रक्षां कुर्माद्भिषेधतः ।
 युद्धे विजयमाप्नोति धारयन् मनुजेश्वरः ।
 मन्त्रसिद्धिकरी पुंसां चतुर्वर्गफलप्रदा ।
 धारयन्मनुजो निर्बलं देवतुल्यो भवेद्भुवि ॥”

इति तन्त्रसारः ।

त्रिवर्गः, पुं, (त्रयानां वर्गः समूहः) धर्म-
 कामार्थाः । इत्यमरः । २ । ७ । ५८ । (यथा,
 महाभारते । १ । १८१ । ३ ।
 “यो हि कारयतः क्रोधं संजातं चतुर्भर्तुः ।
 नालं स मनुजः सन्त्यक् त्रिवर्गं परिरक्षितुम् ॥”)
 त्रिफला । त्रिकटुः । (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे
 ४१ अध्याये ।

“भागान् दृष्टोतान् विपचेद्विभिन्नो
 दत्त्वा त्रिवर्गं मधुरं च कतुषम् ॥”)

दृष्टिस्थानचयाः । (यथा, महाभारते । १२ ।
 ६६ । ६६ ।

“त्रिवर्गं चापि यः प्रोक्तस्तमिहैकमनाः श्रेष्ठः ।
 चयः स्यात्तत्र दृष्टिश्च त्रिवर्गः परमज्ञया ॥”)
 चत्वारजस्रमांसिः । इति मेदिनी । गे, ३७ ।
 सुनीतिः । इति शब्दरत्नावली ।

त्रिवर्गकं, स्त्री, (त्रयो वर्गाः सन्त्यवयवाश्चैव यस्य ।
 कम् ।) गोसुरकः । त्रिफला । (यथा,
 सुश्रुते । १ । ४४ ।

“त्रिवर्गकत्रायवयुक्तमेतद्
 गुडैश्च निष्ठादेनवेन चूर्णम् ॥”)

त्रिकटुः । इति मेदिनी । के, १६२ । (त्राह-
 णादिवर्णत्रये, श्यामरक्तपीतात्मके वर्णत्रये च ।)

त्रिवर्षिका, स्त्री, (त्रौषि वर्षांश्चित्रयो यस्याः सा
 त्रिवर्षा । ततः स्वार्थे कन् । टापि च्यत इत्यच् ।)
 त्रिहायणी । त्रिवर्षां गौः । इति हेमचन्द्रः ।
 ४ । ३२८ ॥

त्रिवर्षिः, स्त्री, (त्रिवर्षिता वनिष्कत्तरङ्गः) चटरा-
 वयवविशेषः । (यथा, देवीभागवते । ५ । ८७ ।
 “रेन्द्रेणास्याजया मध्यं जातं त्रिवर्षिच्युतम् ॥”
 त्रिकारारादिति पक्षे ङीप् त्रिवर्षीत्यपि) यथा,
 “त्रिवर्षीवलयोपैताम् ॥”

इति जगद्गान्धीध्यानम् ।

त्रिविक्रमः, पुं, (त्रौन् लोकात् त्रिविधेषु क्रामति
 याप्नोतीति । वि + क्रम + अच् । यद्वा, त्रियु
 लोकेषु त्रिविचचार्यं भूयोमखर्गेषु क्रमः पाद-

विष्टत्

न्यासो यस्य । विष्णुः । इत्यमरः । १ । १ । २० ॥
 (यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ६६ ।
 “आनन्दो नन्दनो नन्दः सत्यधर्मस्त्रिविक्रमः ॥”
 “त्रयो विक्रमास्त्रियु लोकेषु यस्य स त्रिविक्रमः ।
 ‘त्रौषि पदानि विचक्रमे’ इति श्रुतेः ।
 ‘त्रिरित्येवं त्रयो लोकाः कौर्मिता मुनिवचनैः ।
 विक्रामंस्तु ततः सर्वास्त्रिविक्रमोऽसि जनार्दन ॥’
 इति हरिवंशे ॥” इति शाङ्करभाष्यम् ॥)
 त्रिविष्टपं, स्त्री, (द्वितीयं विष्टपं भुवनम्) त्रिपि-
 ष्टपम् । स्वर्गः । इत्यमरटोकायां स्त्रीम् ।
 (यथा, रामायणे । २ । १०८ । ६ ।
 “विहर त्वमयोध्यायां यथा शक्यस्त्रिविष्टपे ॥”)
 त्रिभुवनश्च ।
 त्रिविष्टपस्य, [दृ] पुं, (त्रिविष्टपे स्वर्गे षोड-
 शीति । सद् + क्रिप् ।) त्रिपिष्टपस्य । (देवः) ।
 इति हलायुधः ।

त्रिवीजः, पुं, (त्रौषि त्रौषि वीजानि यस्य ।)
 श्यामाकाः । इति राजनिर्घण्टः ।

त्रिवृत्, स्त्री, (त्रौववयवान् वृष्योतीति । वृ +
 क्रिप् तुक् च ।) कताविशेषः । तेउङ्गी इति
 भाषा । तत्पुण्यायः । सर्वाभूतः २ सुवहा ३
 त्रिपुटा ४ त्रिवृता ५ त्रिभङ्गी ६ रेचनी ७ ।
 इत्यमरः । २ । ४ । १०८ ॥ सुवहा ८ सरणा ९
 सरसा १० त्रिपुटी ११ रोचनी १२ । एते
 त्रिवृता सामान्ये शुक्लत्रिवृतायामिति केचित् ।
 इति भरतः । मातृविका १३ मखरी १४
 श्यामा १५ अर्हचन्द्रा १६ विदला १७ सुषेयी
 १८ कालिङ्गिकम् १९ कालमेयी २० काली २१
 त्रिवेणा २२ त्रिवृताका २३ । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ श्वेता २४ सारा २५ । इति शब्द-
 रत्नावली ।

त्रिवृत्तयाः पर्यायः । श्यामा १ पालिन्दी २
 सुषेयिका ३ काला ४ मखरविदला ५ अर्ह-
 चन्द्रा ६ कालमेयिका ७ । इत्यमरः । २ । ४ ।
 १०८ ॥ पालिन्दी ८ कालमेयिका ९ । इति
 भरतः ॥ श्वेतायाः पर्यायः । त्रिवृत् १ टकाची
 २ सुवहा ३ त्रिभङ्गी ४ त्रिपुटा ५ । अर-
 चायाः पर्यायः । यात्रादेनी १ कुटबना २
 निःहता ३ त्रिवृता ४ अरुणा ५ । इति रत्न-
 माला । सामान्यत्रिवृतायुगाः । कटुत्वम् ।
 उष्णत्वम् । क्षामिष्णोदरात्तिङ्गुलककुम्भराशि-
 लम् । विरेचने प्रशस्तत्वम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ अरुणवर्णत्रिवृदगुणाः । खाडु-
 लम् । कषायत्वम् । शूलत्वम् । रेचनत्वम् ।
 रुचत्वम् । कटुत्वम् । दोषपाके पित्तकषापह-
 लश्च । अस्यास्त्रास्यान्तरगुणा विशेष्या त्रिवृता
 वित्ता । इति राजवल्लभः ॥

श्वेतत्रिवृदगुणाः । विरेचनत्वम् । खाडुत्वम् ।
 उष्णत्वम् । वायुकारित्वम् । रुचत्वम् । पित्त-
 च्चरुष्णपित्तशोषोदरापहलश्च । क्षाम्यत्रिवृता-
 गुणाः । श्वेताहीनगुणत्वम् । तीव्रत्वम् । विरे-
 चनत्वम् । अर्हार्हाहमदभाक्तिकण्ठीतृकर्षण-

त्रिशङ्कुः

कारित्वश्च । इति भावप्रकाशः ॥ (त्रिमिर्युक्ते,
 त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । ३४ । ६ ।

“क त्री चक्रा त्रिष्टतो रथस्य ॥”

यथा, प मनुः । २ । ४२ ।

“मौञ्जी त्रिष्टत् समा श्रद्धा कार्या विप्रस्य
 मेखला ॥”)

त्रिष्टत्करवं, स्त्री, (त्रिष्टत्स्त्रायवयवस्य करवं
 मिश्रीकरणम्) । त्रिष्टत्पतेजसां मिश्रीकरणम् ।
 यथा, “तेजोऽजस्रचितयः प्रत्येकं द्वेषा विमथ्य
 एकस्मिन्नेह खेतरयोरर्हाहं प्रक्षिपेत् ॥” इति
 मोक्षधर्मटीकायां नीलकण्ठः ॥

त्रिष्टत्पर्णी, स्त्री, (त्रौन् दोषान् नाशयत्वेन दृष्योति
 प्राप्नोतीति त्रिष्टत् त्रिदोषघ्नम् । त्रिष्टत् पर्णे
 यस्याः । ङीप् ।) हिलमोचिका । इति शब्द-
 चन्द्रिका । (हिलमोचिकाशब्दे विष्टतरस्या
 ज्ञेया) ।

त्रिष्टत्ता, स्त्री, (त्रिभिरवयवैर्वृता) । त्रिष्टत् ।
 इत्यमरः । २ । ४ । १०८ ॥ (अस्याः पर्यायो
 यथा,—

“त्रिभङ्गी त्रिष्टत्ता श्यामा सुरभा कोटरा तथा ।
 सर्वाभूतः सुवहा शब्देः पर्यायवाचकैः ॥”

“त्रयवं त्रिफला हिङ्गु कार्षिकं त्रिष्टत्तापजम् ।
 सौवर्चलाहंकर्षश्च पकाहं चान्वदेतसाम् ॥

तत्रुष्यं शर्करातुल्यं मदनान्धनेन वा पिबेत् ।
 गुल्मपाशांनिर्मुत् सिंहं जीर्णे चादाप्रसौदनम् ॥”

“तुल्यान्वं त्रिष्टत्ताकल्कं सिंहं गुल्महरं हृतम् ।
 मूलं श्यामात्रिष्टत्तयोः पथेदामलकैः सह ।
 जले तेन काषायेच्च पक्त्वा सर्पिः पिबेत् ॥”

इति चरके कण्ठस्थाने सप्तमेऽध्याये ।)

त्रिवेणी, स्त्री, (तिस्रो वेद्यः वारिप्रवाहा
 वियुक्ताः संयुक्ता वा यच्) । श्यामविशेषः ।
 यच्च गङ्गया यमुनासरस्वतीर्वियोगः । सा
 दक्षिणप्रयागः । तस्य वीमनिर्बन्धः । यथा,—
 “प्रदुग्न्स्य इदं तु याम्बे सरस्वत्यास्तपोतरे ।
 तद्विचयप्रयागस्तु गङ्गातो यमुना मता ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ।

इयं तुक्तवेणीति कथ्यते । प्रयागे युक्तवेणी ।
 (अत्र गङ्गया यमुनासरस्वतीः सङ्गताम् ॥
 हठयोगीक्तोक्तान्पिङ्गलासुशुम्भारूपपारिभाषिक-
 नदीत्रयसङ्गमस्थानम् । यथा, हठयोगप्रदीपि-
 कायाम् । ३ । २४ ।

“कालपाश्रमहावन्धविमोचनविचक्षणः ।
 त्रिवेणीसङ्गमं धत्ते केदारं प्रापयेन्नरः ॥”

इदन्तत्त्वाद्वा ङीप्ति त्रिवेणिरपि पाठः ॥
 त्रिवेणा, स्त्री, (तिस्रो वेणा अवयववीमानी यस्याः) ।
 त्रिष्टत् । इति राजनिर्घण्टः ॥

त्रिशङ्कुः, पुं, (त्रौषि शङ्कुनि यतिक्रमार्थि यस्य) ।
 स्वर्णवर्णश्रीयराजविशेषः । स तु इच्छाकुर्वन्श्रीव-
 ष्टपुराजपुत्रः । (अस्य नामनिर्दिष्टवर्षा, हरि-
 वंशे । १३ । १६ ।

“एवं त्रीयस्य शङ्कुनि तानि दृष्ट्वा महावप्राः ।
 त्रिशङ्कुरिति होवाच त्रिशङ्कुरिति स स्मृतः ॥”)